

Hej alla vänner och förebedjare!

Jag lyckönskar er alla svenskar, passa på och njut!. I varenda rapport som jag får från mina vänner i Sverige berättas det om våren och försommaren och ibland blir önskan jättestark att få *ta del av* explosionen i naturen den här årstiden! De som har rest lite runt om i världen är nog beredda att hålla med: det finns inget liknande någon annanstans! Fortsätt gärna att rapportera också och skicka ett kort då och då via mailen. Jag är bara lite avundsjuk...

Mot torr tid

I Kongo säger man nu att regntiden håller på att tömma ur sig det sista innan torr tiden definitivt tar över. Kongolerserna är nöjda, i år har allt gått efter kalendern, utom det att torr tiden skulle ha börjat den 15 maj. Igår kväll kom ett häftigt regn, vi får se om det var det sista. På Mansimou är vi mest nöjda, varje regn fyller vattentornen till brädden igen, vilket garanterar dusch- och tvättvatten ytterligare ett tag i kranarna! Vår nygrävda brunn har hållit vatten bra men kräver säkert en rensning/urgrävning på torrperioden. Samtidigt blir det svårare och svårare att ta sig upp för den branta backen till området. Fårorna kors och tvärs i vägen gräver sig allt djupare. Snart rår inte ens vår självpåtagne vägförbättrare "gamle Simons" insatser på erosionens krafter...

När jag skriver det här, befinner sig kanske några av er på kyrkokonferens. En del av Kongo och EEC representeras där genom presidentparet Nsouami. Det ska bli intressant att få ta del av deras intryck och nyheter då de kommer tillbaka hit. Här passerade Kristi Himmelfärdsdag ganska obemärkt men det var i alla fall "férié". Själv passade jag på att låta mig "friseras", en service som jag tacksamt tar emot av Kerstin Johansson. Kerstin och Åke återvänder hem till vackra Huskvarna om några dagar för semester. Vi får förhoppningsvis se dem här igen i juli månad.

Presidentval

Samma månad, närmare bestämt söndagen den 12:e, är det meningen att första omgången av presidentvalet ska äga rum. Sist det hände var 2002 och nu väljs president för ytterligare en 7-årsperiod. Ett tiotal kandidater från oppositionen har anmält sig. De flesta kongoleser verkar annars anse att den sittande presidenten är given vinnare, kanske redan i första omgången. Det finns en del oro för våldsamheter, speciellt i efterförloppet. Den enade fronten för oppositionspartierna, som består av radikala företrädare för oppositionen, kräver en revision av röstlängderna. Risker är stor att man kan komma att underkänna en seger för regeringspartiet. I kyrkorna ber man mycket för fred i samband med valprocessen. Jag pratade för några dagar sedan med en pensionerad pastor som egentligen inte har något till övers för den politik som nu förs. Han menade att det bästa ändå är att rösta på presidentens parti. Många resonerar som honom: man är trött på krig och vill inte återuppleva det landet fick gå igenom på 90-talet och i början av 2000-talet!

Omväxlande vår

Våren har varit omväxlande på olika sätt. I förra brevet berättade jag om det interkonfessionella seminariet som vi höll på att förbereda. Under temat "*Utmaningen för religiösa sammanslutningar när det gäller HIV/Aids: att vara en resurs i kampen!*" samlades ett 60-tal delegater från 14 olika samfund och organisationer, för att samtala om hur man enskilt men framför allt tillsammans ska kunna bli ett effektivt instrument i kampen mot pandemin i det kongolesiska samhället. Glädjande nog fanns även representanter från den muslimska kommuniteten med på seminariet. Det var den franska, katolska organisationen "Chrétien et Sida" som gjorde hela evenemanget möjligt och de fanns också representerade genom 6 delegater som deltog under veckan.

Som en frukt av den sista dagens workshops, formulerades några rekommendationer att gemensamt arbeta för. Vi hoppas att seminariet ska vara startpunkten för något nytt; att det i fortsättningen ska vara lättare att *tillsammans* mobilisera våra resurser i kampen mot HIV/Aids. Samtidigt upplevde vi att det hände positiva saker i våra relationer då vi var tillsammans: många

fördomar upplevdes plötsligt irrelevanta; i den spontana och informella dialog som uppstod, insåg vi att alla har något att lära av varandra! Det gjorde gott att mötas helt enkelt.

ASUdh och framtiden...

Mitt i en positiv utveckling, så befinner vi oss samtidigt i en tid med många frågetecken. ASUdh uppstod som en humanitär organisation i samband med kriget för tio år sedan. Nu är det inte längre humanitära insatser utan utvecklingsstöd som bedrivs. Det finansiella stödet från våra skandinaviska samarbetspartners har undan för undan minskat de senaste åren, vilket innebär att vi måste omvärdera ASUdhs roll och arbetssätt. I nuvarande läge räcker inte tillgängliga medel för att driva en organisation av ASUdhs omfattning. Om inte den här frågan får en lösning, så kan det påverka ASUdhs möjligheter att utföra sina uppdrag. Samtidigt har det öppnats en del nya dörrar hos internationella organ och statliga myndigheter att söka medel avsedda för utvecklingsinsatser. På ASUdh är vi inte intresserade av att söka projekt för att överleva, insatserna måste vara relevanta för oss som organisation och för målgrupperna vi vill nå. Diskussioner och reflektioner pågår därför om inriktning på framtida insatser.

Parallellt med den här processen, så äger en positiv utveckling rum inom kyrkans utvecklingsarbete. Man har nyligen anställt två koordinatörer eller samordnare för utvecklingsprojekt och de är redan fullt sysselsatta. Det här är en spännande process, till stor del frukten av ett positivt förändringsarbete de senaste åren inom kyrkan. Det som sker sprider sig sakta men säkert som ringar på vattnet och ger positiva effekter i kyrkans departement, distrikt och församlingar. Även ASUdh får del av den utvecklingen och samverkan kommer troligen att innebära nya möjligheter. Samarbetet med EEC:s utvecklingssamordnare har redan gett oss som arbetar på ASUdh ett nytt perspektiv på projektinsatserna. I stället för att vara ett organ vid sidan om EEC, så utgör ASUdh med dess projekt en integrerad del av kyrkans utvecklingsarbete. Målet delar vi: att åstadkomma effektiva satsningar till förbättringar av villkoren för kongos befolkning!

Gothia

I fotbollsprojektet Gothia sjuder det av aktiviteter. Ett lag på 16 ungdomar och 4 ledare har både visum och biljetter klara inför ett sverigebesök i samband med Gothia Cup i sommar! En ensam sponsor har gjort besöket möjligt och det kommer säkert att bli en enastående upplevelse för ungdomarna. De är triggade men målet är inte att vinna, utan att representera kongolesiska, fotbollsintresserade ungdomar samt återvända med nya intryck som kan berika fotbollen här. Det som startade för ett antal år sedan som en insats för att skapa försoning mellan olika etniska grupper, har växt till en versamhet med flera hundra ungdomar involverade. Nyligen var en grupp på 12 personer från Kimpese i Demokratiska Republiken Kongo på "praktik" hos våra duktiga och hängivna ledare. En liknande verksamhet håller nu på att startas upp där! Vi är också stolta över den nystartade fotbollsklubben som gjort bra ifrån sig och vunnit de flesta matcher den deltagit i – den senaste med nio mål mot noll!!

För några veckor sedan fick vi ta farväl av våra duktiga fotbollsvolontärer, Sofia och Sara som betytt mycket för Gothia under sina åtta månader här. De har levt i kongolesiska familjer och som det brukar vara för volontärerna, så har Mansimou fungerat som ett andningshål för dem på lediga stunder. I samband med deras avslut, så samlades alla skandinaver på Mansimou för en liten fest. Vi åt Saka-Saka (för den icke invigde, så är det en god sås gjord på bl a maniokblad och jordnötssmör, ofta med fisk som ingrediens också), samt pannkaka: två rätter som de båda ungdomarna visat sig uppskatta väldigt mycket under tiden i Kongo. Vi hade en jättetrevlig kväll tillsammans men ack så tomt det blev då Sara och Sofia lämnade Kongo!

Personligt

Med undantag av någon enstaka malariaattack, så har jag fått vara frisk. Jag tycker det är stort att få arbeta här med alla de områden som ligger mig varmt om hjärtat: teologi, Hiv/Aids och utvecklingsarbete. Det är också fantastiskt att få jobba med ledningsuppgifter i det kompetenta team som finns på ASUdh. Utmaningar och svårigheter saknas förstås inte och ibland känner vi oss nog alla väldigt otillräckliga. Men gång på gång besannas också sanningen att Herren finns med i arbetet och bär oss.

Som det nu verkar, så blir det ingen resa hem för mig i sommar. I stället får jag besök av min bror och svägerska med dotter som kommer i slutet av juni. Då ska jag passa på att ta ett par veckors semester. Någon eller några av er kanske jag ändå kan få träffa under kyrkans jubileum i september? De ändrade datumen har gjort det svårt för en del som planerade att vara med men vi hoppas att ändå några kan komma och ta del i festen!

Allt det bästa och tillönskan om Guds rika välsignelse i era respektive uppgifter,

Önskar er medarbetare i Kongo *Perolof*

Père Antoine, grundare av organisationen "Kristen och Aids"

Familjefoto på det interkonfessionella seminariet

Skandinavernas familjefoto på Mansimou